

lyst til at udtale mig om, men dette er i alt Fald det væsentlige.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem fra Sakskøbing (M. Madsen) stillede to Spørgsmaal i den Tale, som han for lidt siden holdt, og han mente, at Bepvarelsen af disse Spørgsmaal maatte være grundlæggende for ens Stilling til selve Lovforslaget. Det første Spørgsmaal, han stillede, var, om Sufferindustrien staa ved en saadan Krise, at den ikke uden Støtte kan bestaa, og svarede man ja til dette Spørgsmaal, mente det ærede Medlem, at man ogsaa maatte sige ja til det næste Spørgsmaal: om denne Industri er af en saadan Betydning, at den bør støttes. Der er nu det mærkelige ved det ærede Medlems Tale, at han ganske vist stillede de to Spørgsmaal, men, saa vidt jeg forstod ham, ikke selv besvarede dem, skønt han vilde tale til Fordel for Sufferroedyrkerne. Imidlertid glæder det mig meget, at et Par ærede Medlemmer have givet baade tilstrækkelige og fylldige Svar paa disse Spørgsmaal, og tillige saa grundige. Svar, tror jeg, at det ærede Medlem fra Sakskøbing vist ikke ønsker dem mere grundigt besvarede. Det ærede Medlem fra Bøstervig (M. Andersen) og senere det ærede Medlem fra Faaborg (K. Sørensen) have jo med klare Tal paavist, at Sufferroedyrkerne ikke paa nogen Maade kunne siges at befinde sig i en Nødsstilstand, men tværtimod maa siges at staa paa en saadan Fod, at hvis Landets øvrige Agerbrugere kunde faa det ud af deres Jord, som disse brave Sufferroedyrkerne faa — naar jeg siger brave, haaber jeg ikke, at det ærede Medlem vil mene, at jeg taler i nogen bitter Tone om Sufferroedyrkerne — saa vilde de være meget vel tilfredse. Det ærede Medlem, som talte til Fordel for Lovforslaget og derigennem til Fordel for Sufferroedyrkerne og Sufferindustrien i det hele, mente, at hvis vi ikke kunde støtte de paagældende paa denne Maade, maatte vi, hvis de bleve nødt til at give Slip paa Sufferindustrien, støtte dem ved en Hvedetold. Det ærede Medlem kunde slet ikke tænke sig, at disse brave Mænd i det hele taget kunde leve uden Statens Støtte; naar de vare nødt til at gaa over til en anden Produktion, maatte de, mente det ærede Medlem, absolut have Statens Støtte. Jeg synes, at disse gode Mænd maa se paa det at maatte gaa over fra en Produktionsmaade til en anden paa samme Maade, som det øvrige Landbrug her i Landet har gjort det. Den Gang det øvrige Landbrug eller den store Masse af det danske Landbrug maatte stifte

Produktionsmaade, kom det ikke til Statskassen for at bede om Hjælp. Vi maatte bygge vore Mejerier og vore Slagterier for vore egne Penge, vi maatte gaa over til en helt anden Produktionsmaade uden at bede om at faa en Lov gennemført, som gif ud paa, at nu skulde hele det øvrige Samfund statte til os i den Anledning, og jeg sagde i Gaar, da jeg talte om denne Sag, at det er det danske Landbrugs Ære, at det vidste at tage Skeen i den anden Haand uden at komme til Lovgivningsmagten og søge Beskyttelsesjætter gennemførte for at faa Hjælp dertil. Det ærede Medlem mente, at naar jeg staa paa det Standpunkt over for § 1, maatte jeg, hvis jeg vilde stille mig principmæssig paa samme Maade helt igennem, indtage et lignende Stilling over for § 2. Det ærede Medlem synes at overse, at § 2 og § 1 paa ingen Maade hænge sammen i saa Henseende. § 1 indeholder en ren Beskyttelseskat, hvorimod § 2 angaar en ren finansiel Konsumkat, saa at man meget vel kan indtage et forskelligt Standpunkt over for disse to Paragraffer. Jeg tillod mig i Gaar at forudsætte, at naar den højtærede Finansminister forelægger et saadant Forslag, gaende ud paa at udvide Beskyttelsen i den Grad, som det her er foreslaaet, maatte Ministeriet være beskyttelsesvenligt. Jeg synes ikke, at det var urimeligt at gaa ud derfra, saa meget mindre som man nu hører, at Sufferroedyrkerne trænge saa lidt dertil, som vi nu have hørt, at de gøre. Nu siger imidlertid den ærede Finansminister, at hele den Antagelse, som jeg havde fremsat, havde i Grunden ingensteds hjemme. Medens jeg sad og hørte paa den ærede Finansminister, fik jeg den Følelse, at det var ham om at gøre at fralægge sig ethvert som helst Skin af, at Ministeriet skulde være beskyttelsesvenligt. Beskyttelsesteoriene maa, skulde man mene, ikke staa højt i Kurs herhjemme for Øjeblikket, siden Ministeriet er saa ivrigt efter at benytte Lejligheden til at fralægge sig at være beskyttelsesvenligt, og det skulde glæde mig, om det var Tilfældet. Den højtærede Minister siger, at saadanne Industrier, som arbejde paa en god Maade under den nuværende Beskyttelse, maa man ikke berøve af Beskyttelse, thi derved kunde de blive ødelagte, blive umuliggjorte. Men det er der jo heller ingen fra nogen Side i denne Sal, som forlanger (Afbrydelse). Nej, det er der ingen, der forlanger her i denne Sal, i det mindste har jeg ikke hørt det udtale, og jeg tror heller ikke, at nogen vil udtale det. For hvad vil det sige, om man med et Slag ved en Toldreform berøvede saadanne Industrier deres Beskyttelse paa